

40. Naturgasafgift (reserve)

Indtægt	-	1.000,0	-	-	-	-
61. Skatter og afgifter	-	1.000,0	-	-	-	-

10. Afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Afgiften for stenkul er fastsat til 690 kr. pr. ton, for brunkul til 505 kr. pr. ton og for jordoliekoks til 690 kr. pr. ton.

Fritaget for afgift er kul m.v., der anvendes til fremstilling af gas i gasværker samt til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet. Virksomheder, der er registreret efter momsloven, får tilbagebetalt afgiften af det forbrugte kul i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for moms på kul. Endvidere ydes godtgørelse for afgiften af kul, der i varmeværker benyttes til opvarmning af momsregistrerede virksomheder. Virksomheder med et stort energiforbrug har adgang til at få tilbagebetalt afgiften månedsvis i stedet for at modregne afgiften i forbindelse med momsindbetalingen.

I forbindelse med skatteomlægningen forhøjes afgifterne gradvist fra 1. januar 1995, jf. L 490 1993.

I den forbindelse har regeringen tilkendegivet, at den gennem en kompensationsordning vil sikre, at kulafgiftsforhøjelsen ikke fjerner incitamentet til at tilslutte sig varmenettet i de mest sårbare områder.

I 1998 vil afgifterne være steget til 1.040 kr. pr. ton stenkul, 764 kr. pr. ton brunkul og 1.311 kr. pr. ton jordoliekoks.

Ved L 490 1993 godtgøres afgiften af kul, der anvendes til jernbanedrift. Provenutabet herved anslås til ca. 0,3 mill.kr. i kulafgiften for finansåret 1994.

Ved L 490 1993 forkortes kredittiden for kulafgiften gradvist fra den 1. januar 1994. I 1994 nedsættes kredittiden med 5 dage således, at betalingsdagen rykkes frem fra ultimo måneden til den 25. i måneden efter salgsmåneden. I 1995 rykkes betalingsdagen frem til den 20., og fra 1. januar 1996 rykkes betalingsdagen frem til den 15. i måneden efter salgsmåneden, således at betalingstidspunktet falder sammen med angivelses-tidspunktet. Dermed vil betalings- og angivelsesfristerne for kulafgiften være i overensstemmelse med de øvrige punktafgifter.

Stramningen påvirker dog ikke indtægten på denne konto. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til konto 41.21.01.10.

De gældende bestemmelser om kulafgiften findes i LB 727 1991, L 889 1991, L 143 1992 og L 490 1993.

20. Afgift af elektricitet

I forbindelse med skatteomlægningen forhøjes afgiften af elektricitet gradvist fra 1. januar 1994 således, at elvarmeafgiften tilnærmes afgiften af olie og gas omregnet efter energiindhold, jf. L 491 1993.

I 1994 forhøjes afgiften fra 23,50 øre til 26,50 øre pr. kWh for forbrug af elektricitet ud over 4.000 kWh årligt til helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet (elvarme), og for anden elektricitet forhøjes afgiften fra 27 øre til 30 øre pr. kWh.

Efter forhøjelserne vil elafgiften i 1998 udgøre 39,5 øre pr. kWh for elvarme og 46 øre pr. kWh for anden elektricitet.

De fleste virksomheder, der er registreret efter momsloven, får tilbagebetalt afgiften af den forbrugte elektricitet i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for moms på elektricitet. Også den eldrevne kollektive togtrafik får godtgjort elafgiften. Ved L 491 1993 er der med virkning fra 1. januar 1994 gennemført en tilsvarende godtgørelsesordning for afgiften af elektricitet til drift af rutebiler.

Virksomheder med et stort energiforbrug har adgang til at få tilbagebetalt afgiften månedsvis i stedet for at modregne afgiften i forbindelse med momsindbetalingen.